

взандваніето си, отъ дръгъ странъ земята, като сѣ растржеи отъ лю-
лѣаніето си, ще вждѣтъ послѣднето предизвѣстіе на кончината на тоя
вѣкъ. Защото морето, като сѣ прелѣе, ще потопи земитѣ; а земята,
като сѣ расклаи отъ срѣдата си, ще падне въ морето; и ще станѣтъ
морето и земята смѣсена предъясна тъмнота, която ще вжде гровъ
на вселенната и на оныя, които живѣйтѣ въ нея.

Такова ще вжде послѣднето състояние на сжетніа тѣкашнъ свѣтъ.
Въ това время, кога сѣ чюе гласѣтъ на една трѣба, споредъ който ще
взскрѣснѣтъ всити мъртви. Всити, колкото е погребала земята, кол-
кото е потопило морето, колкото е изгорилъ огнѣтъ, колкото сѣ иза-
ли рыбыты, или звѣровети, или птицыты небесны; Всити, колкото сѣ
са родили отъ Адамовото время до тогава, мъжъе, жены, дѣтца, мла-
ди и стари, праведни и грѣшни; Всити въ единъ равенъ възрѣстѣ и
състояние, съ едно само различіе на своиты дѣла; Всити, всити ще въз-
пріемѣтъ на себе дрѣхѣтъ на прежната пѣтъ (снага), всити ще сѣ
повыкатѣ на страшното голѣмо сѣдилище. „Видѣхъ, говори, Іоаннъ
мертвецы малыя и великіа, стоѣщыа предъ Богомъ: И
дадѣ мѣре мертвецы своѣ. И смѣрътъ и ѣдѣ свѣщыа въ
нихъ мѣртыа: и сѣдѣ пріѣша кійждо по дѣлаѣмъ сво-
имъ.“(1) Я още говори и апостолѣтъ: „Всѣмъ ѣвѣитисѣ намъ,
подобѣетѣ предъ сѣдѣлищемъ Христѣвымъ, да пріѣметѣ
кійждо, ѣже съ тѣломъ содѣла, или блѣго, или злѣ.“(2)
И така кога възскрѣснѣтъ всити, кога погѣднѣтъ нагорѣ, и не ще ви-
датѣ небесніа видѣ; Кога погѣднѣтъ надолѣ, и не ще познаѣтъ ли-
цето на земята; кога, съ една дѣма, не ще видѣтъ вече нищо ни
на небето, ни на земята: „Тогдѣ ѣзрѣтъ Гына челоуѣче-
скаго градѣща на ѣблацѣхъ, съ сілою и слѣвою многою.“(3)
Толкова стига. Язъ нѣмамъ ни силъ, ни время, за да опишѣ всич-
кыты обстоятелства на страшніа она день, който имѣтъ въ ума си и
треператѣ всити свѣтін; оставѣамъ гы, замѣчѣвамъ за нихъ, и за-
ключѣвамъ словото си само съ двѣ обстоятелства.

Христіанине! помысли, като че е настанѣлъ она часъ, и че ты
предстоишь предъ Божіето сѣдилище. Не издигай очи нагорѣ, гдѣто
предстоѣтъ хылады-хылады Ангели, и десѣтохылады-десѣтохылады
Архангели, съ страхъ и ужасъ: не гы взираи надолѣ, гдѣто тече о-

[1] Апок. 20: 12, 13 и 14. [2] 2 Кор. 5: 10. [3] Марк. 13: 26. (1)